

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR:

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni 4 "

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

EXPOZIȚIA „TINERIMEI ARTISTICE“

R 86082

Vermont, Strimbuiescu, Späthe, Artachino, Lukian.

EXTRĂDAREA LUI DOM PALADU

Presa opoziționistă înregistrează un svon de-o gravitate excepțională: că Dom Paladu, pe cînd era finanț, a făcut și dumnealui cu șoalda la tragerea la sorti a titlurilor de rentă.

Imensă a fost consternarea noastră. Căci noi aștia de la «Zeflemeua» mai ușor am fi tratat cu afront pe femeia lui Cezar, de cît sa bănuim pe Dom Paladu.

Am jucat cu Dom Paladu în odașita din fund a lui Nea Niță Berechet, am jucat d'atîtea ori tabinet pe boabe sau pe consumație. Ei bine! declarăm pe onoare și pe conștiință, să se fac'așa al care minte, că nici odată nu l'am prins scoțînd birlicu de sub manșetă, însemnîndu-și cu tibișiru mai mult pe tablîță, ori trăgîndu-ne chiulu la plată.

Aveam o oarbă încredere în Dom Paladu, și cu plăcere i-am fi oferit chiar postul de teșghetar al ziarului «Zeflemeua», unde se știe că se mînuiesc zilnic sume fabuloase, dacă ar fi posedat ceva mai multe noțiuni de aritmetică asupra celor patru operațiuni, noțiuni indispensabile la ținerea în regulă a registrelor noastre.

Dom Paladu, în ceea-ce privește onorabilitatea, era pentru noi una din acele figuri antice cari, găsind un portofel pe stradă, ar fi capabile să împingă scrupulele onestității lor naive pînă a-l înapoia proprietarului în schimbul unei bune recompense.

Dar azi vîlul cade crudo, vorba lui Eminescu.

Astăzi Dom Paladu e acuzat că distracția pariziană, care-l amuza atîta la Moși, o practica și la ministerul de finanțe.

Ce-i drept, Dom Paladu se apăra; dumnealui zice că n'a măs-luit titlurile de rentă pentru a trage un ce profit personal, ci pentru ca să procure bani Statului care se găsea la mare ananghie.

Dom Paladu se apăra slab; din partea unei persoane ca Dumnealui ne așteptam la o apărare mai grasă.

În adevăr, e oare permis unui ministru de finanțe ca — sub cuvînt că vrea să creeze Statului re-

surse noi — să stringă de gît pe Străchineasca și să-i ia paralele spre-a îmbogăți vistieria?

Nu-i permis.

Dacă-i așa, ce mai umbli cu mofturi Dom Paladule?

Mărturisește că ai festelit iacaua, și pace. Ești om cu protecție, la o adică sar toți notabilii din maala și te scapă.

Pînă atunci, însă, cerem guvernului extrădarea lui Dom Paladu care se află în străinătate.

Kiriak Napadarjan

CADASTRUL d-lui PASCAL

Conferința pe care trebuia s'o ție d. Pascal la Club despre Cadastru s'a aminat.

(Ziarele cantacuziniste).

*Pascal, care este mîndria
Partidului și-al său pilastru,
Vrea să salveze România
Vorbînd la Club despre Cadastru,*

*Dar conferința-i se amină,
Ce catastrofă! ce dezastru!
E'n doliu patria romînă,
Vă rog, vorbiți-i de Cadastru!*

*Pascal, te-om ridica în slavă
Ca cei păgîni pe Zoroastru,
Dar spune-ne — chestia-i gravă —
Ah, spune-ne ce-i cu Cadastru!*

*Și-a oprit Dunărea 'n loc cursul,
S'a 'ntunecat cerul albastru,
De cînd 'ți-ai aminat discursul,
Discursul tău despre Cadastru!*

*Doar o speranță avem pe lume
Strălucitoare ca un astru;
Nu ne-o răpi! Dorim anume
Să ne vorbești despre Cadastru!*

*Plătim antreii chiar 5 parale
(Un turc ar zice un piastru)
Ca din gurița dumatăle
S'aflăm ce-i ăla un Cadastru!*

*Europa 'ntreagă te imploră
Cu mine, bietul poetastru,
Vorbește-ne măcar o oră,
Vorbește-ne despre Cadastru!*

Tarascon.

DESBATERILE CAMEREI DE COMERȚ

D. Assan comunică cererea de liquidare a d-lui Löcker croitor. D. Melic cere cuvîntul.

D. Melic. Regret că onorabilul președinte și că unii din d-nii membri sunt prea culanți în asemenea acordări; ar trebui d. președinte să înconjoare aceste cereri cu un fel de lustru, căci după cum d. președinte cunoaște proverbu «tăbăcaru, pielea bună o tăbăcește cu mai multă îngrijire» (D. Gri-gore Alexandrescu cere cuvîntul), așa și d-lui ar trebui să mai aibă și puțină considerație pentru negustorii din branșa d-lui Löcker. Ar dori ca pe viitor aceste cereri să circule cu mai multă greutate, iar nu ca birjele unse cu ulei.

D. Assan. Trebuie să vă observ că birjele se ung cu unt-de-lemn.

D. Alexandrescu spune că comerțul solid este ca o casă făcută din cărămidă solidă (d-nii Zane, Dobrescu și Hagi Tudorache cer cuvîntul) și retragerea unui Löcker nu poate fi de cît în avantajul celorlalți. Acest comerț este expus la capriciul modei. (Din fundul sălei se aude vocea d-lui Th. Niculescu și Maximovici cari cer cuvîntul) Prin urmare retragerea din comerț a unei firme vine în folosul celorlalți. Un singur exemplu aș putea să vă dau. Dacă Consumul cere liquidarea, băcanii din București cred c'ar fi încetați. (La aceeași presupunere d-nii Delateșani, Amărășteanu și Bedișeanu cer cuvîntul) Sfîrșesc, spune d. Alexandrescu, afirmînd că onorabilul d. Melic susține corporația d-lui ca funia pe spînzurat (Gheorghe Drăghiceanu tușește)

D-nii Zane și Hagi Tudorache renunță la cuvînt în favoarea d-lui Dobrescu.

D. Dobrescu arată, printr-o cuvîntare plină de spirit, că d. Alexandrescu are dreptate, că în privința caselor solide poate fi oricînd consultat, dar că natural o casă solidă trebuie făcută dintr-o cărămidă bine arsă, iar nu dată numai prin foc, cum de obicei se dau miștele din Covaci. (— Cer cuvîntul! strigă d. Elefterie Ionescu).

D. Delateșani, avînd cuvîntul, critică în numele său și al colegilor săi Amărășteanu și Bedișeanu, societățile cooperative și după d-lui i'ar trimite să se călugărească pe toți acționarii la Bistrița.

D. Amărășteanu. În ori-ce caz nu la via mea.

D. Elef. Ionescu, răspunzînd la alusia d-lui Dobrescu, propune d-lor membri ai Camerei a se face proba la Covaci spre a se vedea dacă d. Dobrescu nu a exagerat oare-cum spusele de mai sus.

În urma acestei propunerii susținută cu multă căldură de d. Vasile N. Orghidan, ședința se ridică și întreaga Cameră se duce în Covaci.

Stenograf.

CRITICĂ TEATRALĂ

Cum ți se pare piesa lui Mandy Degenerații?

— Zi mai bine Nedigerații!

ARTISTA ȚĂREI MELE

Nu-ți finară, nici belă și, vai, nici grațioasă!
Și dacă-ți toacă gura de ori și ce mereu,
Nu-ți place să muncească.— Dar e pretențioasă
De n'o mai mulțumește nici bunul Dumnezeu!

E nobilă din creștet și pin' la coada jupei!...
Și are cel mai mare dispreț pentru femeii...
Dar n'are nici idee de prepararea supei,
Căci e mărșchin menajul și nu-î de dumineaci...
Oh, simte că-î artistă! Numa 'n Olimp trăește!
Pictează, serie versuri, nuvele, chiar romane!
Și cind să-ți dai părerea, te roagă 'n franțuzește,
Ză-î traiului adio, căci ești pierdut sărmane!

Oh! are lăzi și scrinuri de manuscrise pline;
Și-ți zice, ucigașă! — cu-n zimbet ingeresc:
— ... Ți-le citesc pe toate — să-mi spu unde
nu-î bine —
Căci nu le public încă — aștept să 'mbătrănesc!

Amici și rubedenii știu taina 'ngrozitoare,
Și s'a păzesc de dinsa mai rău ca de-un Vampir.
In orele de plictis, e vai de servitoare,
Iar dacă-î măritată, e soțul ei martir!

Sunt scene cu suspine, cu vaete 'n tremolo:
Că și-a 'ngropat talentul, că e nenorocită,
Că va pleca odată, parol, p'aci in colo
Ca să-și croiască însăși o soartă strălucită...

Cind auziți o doamnă vorbind sentențioasă
De tot ce-a fost in lume, de toate ce există,
Invesmintată 'n negru, și pururi serioasă,
Păziți-vă! căci dinsa e groaznică artistă!

Mimi Pinson

GALERIA PARLAMENTARĂ

Din Al. Constantinescu — P.

UN MATCH CELEBRU

Americanii, cit s'nt ei de americani, cind
au trecut pe Wax Street, cea mai frumoasă
și luxoașă stradă a orașului Pork-Yorc, și
au zărit pe creasta unei clădiri enorme,
peste 100 metri înălțime, fișia aia lungă
de pinză albă, largă cît o beție de mahala
și întinsă ca cei cari au norocul să vizi-
teze fără voe beciurile poliției, cite va mo-
mente s'au oprit nedumeriți, cu minile
streășină de-asupra ochilor au citit:

„Moft Garden“

«Sîmbătă 12 August, ora 2 p. m. — meridianul
din Chicago — mare match între colosul Greath și
micul Little.

Făceți-vă datoria; noi v'am anunțat.

Afișul a funcționat și noaptea; litere co-
lorate au spart întunericul, pe rind fiind lu-
minate înăuntru cu becuri electrice. E cu
putință — a fost, scuza impresariului — ca
tocmai spre ziua, cind trecătorii sunt mai
rari ca ciștigurile unei loterii de bine-facere,
unul chiabur, din cei cari aduc sute cu

ei, să treacă fără ca să observe. Sunt in-
divizi cari nu văd de cit noaptea, luminați
fiind de alcoolul inghițit după masă».

Jos, in rind cu trotuarul, într'o fereastră
a clădirei colosale sunt expuși viitorii ad-
versari Greath și Little.

Greath, elefant de origine și profesiune,
in adevăr că î un colos.

Cind Greath, cu pielea cenușie și pă-
tată pe alocurea, da trompei forma sem-
nalului întrebării, «cunoscătorii» rămîneau
timpți de admirație. Unii chiar nici nu
aveau nevoie, fiind de mai înainte. Onoare
lor!

Little, nici el nu era de disprețuit. Din
potrivă. Cel mai superb specimen eșit din
pepiniera statului Paduky-Ware, Little
toată ziua sărea sburdalnic într'o cutie cu
dușumeaua de catifea albă și pereții de
sticlă. Originea lui, ca la majoritatea fa-
miliilor nobile, se pierdea in noaptea ho-
telurilor. Dar... «ce eleganță!» — Adevărat
pur singe! — Ce mușcatură! Și alte multe
calități fixate într'o simplă exclamație, ca-
lități care nu au nevoie de hirtii oficiale ca
să fie recunoscute de toți — de cei din A-
merica. Onoare lor!

Și s'a făcut un tărăboiu cum rar s'a vă-
zut chiar in America. Jurnalele de sport
au umplut pagini întregi înșirind calitățile
și șansele de isbindă ale fie-cărui comba-
tant. Li s'au constituit chiar arbore genea-
logic. Au fost jurnale, cele smîngălite de
reputați savanți pleșuvi, care au susținut
că elefantul Great, in linie directă, e pur
și simplu urmașul omului lingușitor preis-
toric. Bazați pe «ereditate», cu micii întor-
sături, d-nealor au demonstrat că acest
specimen, tot scoțind limba din gură —
probabil ca să lingă — cu timpul i s'a
unit cu nasul, transformîndu-se in trompă.
Cit privește pe Little, părerea a fost una-
nimă: omul parazit degenerat la ultima
expresie.

Cum se svonise de cei interesați in afa-
cere, că Jim Corbet, Sullivan, John Munroe,
Jefrie și alți faimoși boxori, campioni ai
lumei, din cei cari te face piftie cu o lo-
vitură de pumn, vor asista la match, se pre-
vedea că lume multă, in ziua de 12 Au-
gust, se va duce să caște gura la Moft
Garden.

Așa a și fost. De cu vreme, cu cite-va
zile înainte, prinsori uimitoare, averi întregi
au fost angajate prin telegraf sau telefon;
șiruri lungi de trenuri înșesate de curioși
au năvălit gările orașului Pork Jork, s'au
ținut lanț ca trăsurile după dricul unui bo-
gat putred cu moștenitori din belșug.

La ora 2 fix — meridianul din Chicago —
prin ușa din fund, isbită violent de perete,
apare un domn pipernicit, corect in frac: —
d. arbitru.

Cei 20.000 de spectatori, gălăgioși ca
niște rațe prevestitoare de ploae, au amuțit
ca elevii școalelor primare cind d. institu-
tor își face intrarea cu nuiaua in mină.

Intr'o tăcere de pustiū, d. arbitru, «gent-
lemen» fără pată, nici chiar ereditară (nici
odată nu și-a cunoscut familia) inaintînd
pînă la mijlocul arenei, după ce, cuviincios,
s'a indoit într'un salut rece, a început un

«speech» bine ticluit, analizînd cu de-amă-
nuntul calitățile ambilor adversari. A invi-
tat onorabilul public să parieze gros și cu
incredere: «Lupta se va face in condițiuni
cinstite, fără pungășie la mijloc, cum s'a
întimplat cu aceea organizată la Pikipoket
Circus — a isprăvit el, făgăduindu-le ince-
perea spectacolului peste 10 minute.

Fix după 10 minute, doi indivizi, lungi
și costelivi ca sub-comisarai noștri in o-
poziție, intră pe două uși laterale, față in
față. Sunt «manager»-ii adversarilor. — So-
sește și d. arbitru.

Prin ușa din fund i se dă drumul ele-
fantului Greath, inarmat cu o pereche de
ochelari ce măresc enorm. Unul din «ma-
nager»-i se apropie de el, îi dă să mă-
nince ceva, apoi se retrage într'o loje gri-
lată cu fier. Celă-l'alt scoate din buzunarul
cutia cu dușumeaua de catifea albă și pe-
reții de sticlă, o deschide cu precauție...
fișt! vesel ca un clown, Mister Little se
prezintă liber in fața ochianelor puternice
ale spectatorilor. — Arbitrul și manager»-ii
sunt cite-și trei in loja zăbrălită cu fier.

Elefantul Greath privește nedumerit, se
întrebă mirat de unde poate veni dihania
asta ce n'a mai văzut in viața lui. Apoi,
văzînd că nu se mișcă, se supără; furios
îl urmărește — nu odată a ridicat trompa
in aer, plesnînd cu putere locul unde
Little s'a așezat. Și tot-d-a-una Little sare
fără să fie atins; spectatorii delirează. «Aoh!
baby!» exclamă ei entusiasmați.

La al șaptelea «rund», printr'o miș-
care iscusită, Little s'a cocoțat pe virful
trompei lui Greath. Spectatorii au rămas
inlemnii de atita îndrăzneală. Chiar Greath
s'a oprit nedumerit, mormăie cum nimeni
nu-l mai auzise mormăind pînă atunci. Și
n'a ținut mult. Lui Greath i se umezeș
ochii, fiori de plăcere îi furnică corpul...
ridică trompa 'n sus și strănută puternic:
un nor de praful de țărițe de lemn acoperă
ambii combatanți.

Cind s'a risipit praful, lingă Greath, cul-
cat pe coaste de vecnicie, d. arbitru, co-
rect in frac, după ce s'a indoit într'un sa-
lut rece, anunță solemn victoria lui Little.

Elefantul Greath nu-î primul individ care
moare de ruperea arterei in urma unui stră-
nutat prea violent.

Nae D. Țăranu.

SCRISOARE

Marie!..

Dorescu-ți multă sănătate
Și 'n suflet voie bună, pace...
Și dacă dai «matale» voie
O să te 'ntreb: dorul ce 'ți face?...

Cit despre mine rog să afli
Că sunt cum știi — bine, mersi
Și că 'mi trimet solie gîndul
La tine 'n fie-care zi...

Mai află c'o să viū pe acolo...
Așteaptă, deci, și fii cu minte...
Iar pîn'atunci te las, draguță,
Și iscălesc ca mai 'nainte!...

Cons. C. Brăiesku.

Spancioc. — Nu te întreb unde ajungi ; te întreb dacă ai glas frumos.

Tenorul. — Firește, dacă sunt tenor ; cînt sus.

Spancioc. — Sus, ai ? Cînti sus ? Dar mai pe jos nu cînti ?

Tenorul. — Nu, d-le căpitan.

Spancioc. — Nici cînd îți-o zice eu ?

Tenorul. — Nu, fiind-că nu pot.

Spancioc. — Cînd îți spun eu trebuie să poți. Acum să mi cînti aicea jos că te ia muma dracului, m'auzi tu, rătăne !

Tenorul. — Dar nu pot, dom'le căpitan, dacă mă scoți din cheia de sol m'am dus.

Spancioc. — Sergente Troancă ! Să ieși cheia de la subsol și să mi-l torni trei zile jos la beciu. (Tenorului) Să vedem cum o să cînti sus cînd ești jos, la gros.

Tenorul. — Nu m'ați înțeles domnule Căpitan... eu...

Spancioc. — Ce ? (furiOS) Șase zile la arest pînă o înțelege că înțeleg tot ce trebuie să înțeleg. (se oprește în fața unui alt recurt pe care îl fixase mai înainte) Dar tu cine ești, mă ?

Recrutul. — George Alexandrescu-Nistor !

Spancioc. — Fiul maiorului Alexandrescu Nestor de la regimentul 9 de artilerie ?

Recrutul. — Da, să trăiți.

Spancioc. — D'aia mi'parea mutra ta așa de cunoscută. Ce mai facee tat'tău ?

Recrutul. — A murit.

Spancioc. — Ia faci ! Pe semne că d'aia l'întîlnesc așa de rar de cită-va vreme ! Ce meserie ai ?

Recrutul. — Licențiat în filosofie și litere.

Spancioc. (îsbucnind) Cum se poate, dom'le să faci rușinea asta lui bietu tat'tău ? Meseria asta e de trîntor și e bună pentru feciori de bani gata, nu pentru băeți săraci că tine. Să îți fie rușine obrazului ; marș d'aici ! (către un alt recurt) Dar ăla cine-i ?

Sergentul Troancă. — Tot bacalaureat, să trăiți. De vre-o două zile vine vecinic tîrziu la casarmă ; și e și botos cînd i se face observații. Dacă i-a zis brigadierul că de ce vine tîrziu, îl-a răspuns : fin'o'am întîrziat, mon șer.

Spancioc. — Brigadier Cloanță ! te-a monșeri răeanul și nu l'ai cărpit ?

Brigadierul. — Nu, să trăiți, ci că e baiatul lui...

Spancioc. — Poate să fie și băiatul lui tat'său ; disciplina e disciplină (lui Bubi Iancovici) Cum te cheamă, rătăne ?

Bubi. — Iancovici.

Spancioc. (se uită pe listă) Petre ?

Bubi. — Din contră, Paul.

Spancioc. — (supărîndu-se) Mă ! Să nu te ncontrezî cu mine că te torn trei zile la gheră. De ce ai insultat pe brigadirul Cloanță făcîndu-l monșer. Ce e d'un grad cu tine ?

Bubi. — Nu l'am insultat, domnule Căpitan ; e m'a insultat pe mine, m'a făcut pișigoiu

Spancioc. — Astă-i mîngîtere, nu insultă. Troancă, să mi-l torni trei zile la arest ca să nvețe respectul ce dataorează superiorilor.

Bubi. — Foarte bine, dar am să mă plîng lui papa !

Spancioc. — Plînge-te și lui papa de la Roma.

Bubi. — Nu-i nevoie să mă duc la Roma. Papa e ministrul Iancovici și-o să vezi d-ta.

Spancioc. — (uluit) Mă, Gică, e vre-un ministru Iancovici ?

Gică. — Da, d-le Căpitan.

Spancioc. — De cînd dracu ?

Gică. — Pe zina de erî.

Spancioc. (cu blîndețe). — Cum ? D-ta ești feciorul d-lui ministru Iancovici ?

Bubi. — Da, d-le și vom vedea dacă este permis unui brigadier să insulte bacalaureații, cînd se știe că bătaia și insulta sunt oprite în armată.

Spancioc. — Firește (furiOS) Brigadier Cloanță ! Ai bătut pe feciorul d-lui Ministru ?

Brigadierul (protestînd). — Eu ? Nu, să trăiți !

Spancioc. — 15 zile arest și te dau și în judecata consiliului de război. Nu știi că bătaia e oprită ?

Brigadierul. — Da'nu l'am bătut, să trăiți !

Spancioc. — Cum nu ? Domnu nu-i de la țară ca tine ca să mintă.

Bubi (cu bunăvoință). — Nu m'a bătut, d-le căpitan ; m'a făcut doar pișigoiu ?

Spancioc. (furiOS) Ce ? Pișigoiu ? 30 zile arest, ca să te invăț minte să mai maltratezi bacalaureații. (lui Bubi) Treci la loc.

Bubi. — Trăiți !

Spancioc. — Drept ! Sub-locotenent Gică, comandă.

Gică. — Călărești înainte-marș, (recruți umblă).

Spancioc. (după cît-va timp). — Stăi ! Ei ! flancu sting... tu ăla de colo ! Cum umblă, mă ?

Lupu. — Cum umblu ?

Spancioc. — Apoi nu, cu asta'i lată rău. Îl întreb eu și mă întrebă și el în loc să răspundă.

Troancă ! Să dai o palmă... cînd n'o fi nimeni de față... știi că bătaia e oprită.

Gică. — De mine nu trebuie să te jenezî.

Spancioc. — Nu mă jenez de d-ta, dom'le. De Europa mă jenez (lui Lupu). Mă, berîșleibule, de ce îți picioarele strîmbe cînd umblă ?

Lupu. — Iu ? Nu le țin strîmbe să trăiți ; așa sunt eroite dumnealor.

Spancioc. — Troancă ! Să'i îndreptezi picioare, auzi ? Cine naiba te-a băgat în cavalerie, pocitul.

Lupu. — Guvernu n'a avut di lucru.

Spancioc. — Ce-ai să faci cu ciolanele alea strîmbe în cas de război ?

Lupu. Trăiți, o să fac ce m'îo porunci don sergent să fac ; dacă m'îo porunci să fiu viteaz, am să fiu viteaz.

Spancioc. — Grozav așa vrea să te vad, la spune-mi, ee ai să faci, de-o pildă, cînd o ajunge lupta pept la pept... om la om.

Lupu (după ce s'a gîndit). Am să caut să mă împac cu omul meu.

Spancioc. (rîzînd). Pe tine trebuia să te faci judecător de pace, nu să te vire în armată.

Lupu. — Da, să trăiți !

Spancioc. — Treci la loc.

Lupu. — Trec, să trăiți.

Spancioc. — Troancă, comandă-i, etc. etc.

Paul Gusty.

CU 10 LEI

Cei de la cire — printr'o reclamă —
Anunță că-a sosit la ei
Acuma, de curînd, o damă
Cu zece lei.

Par-că la noi prin București,
Nu poți găsi ori și cînd vrei
O damă — dacă te'nlesnești,
Cu zece lei.

La urma urmei, drept vorbind,
Nu-i lucru mic să fii cu ei
Și să privești mereu cu jînd
La zece lei.

De par exemplu — eu de-aș fi
Stăpin cum-va pe zece (ai mei)
Nu m'aș opri de-a cheltui
Cei zece lei.

Doar Parisianu a minuit
Atîtea mii de cocoșei
Iar nu ca mine — un pirlit —
Doar zece lei.

Dar să reviu la chestia veche :
Dama de care vă spuseli
Se joacă — floare la ureche —
Cu zece lei.

Și îi sucește ca pe dracu
Și toți ascultă glasul ei.
De vrei, mă prînd cu voi chiar acu
Pe zece lei,

Că-ați tremura ca și o vargă
De v'ați vedea singuri cu ei !..
Cine-i nebun azi să mai meargă
La zece lei.

Azi tot Romînu-i econom
De zece ori merge cu ei,
Nu se aruncă-ori și ce om
La zece lei.

Așa, un oare-care : « Impușcă-
Francu » n'a avut... ehei !..
De mult în pungă — nu în cușcă —
Vre-o zece lei.

De-am ofensat pe îndrăzneța
Claire Heliot și amicii săi
Voiu cere — dar să-mi cruce viața —
Scuze celei

Mai meștere îmblînzitoare
Din cite vad cu ochii mei
Și îi ofer... cinci gramajoare
A zece lei (?)

Gep.

DIN MISTERELE CONSTANȚEI

In tăcerea mormintală,
Pe prunzișul de pe mal,
Se arată-o matahală,
Haină neagră, chipul pal.

Calcă rar și fina-i umbră
Se întinde peste stinei;
Aci crește tot mai sumbră,
Aci par'că dă în brînci.

Stă pe loc și pleacă iară...
— De la mare pin' la cer
Tot văzduhul se n'fioară
Căci miroase a mister.

La fereastra luminată
De un muc suav de său,
Sus pe mal, o jună fată
Iși arată chipul său.

«Ah, — oftează matahala, —
«Te-am văzut și m'am salvat,
Ah, funestă-i indoiala
Intr'un suflet disperat.»

Cum spre raiul mîntuirii
Urcă-un suflet de ascet
El spre farul fericirii
Urcă malu 'nalt, încet.

A!... Blestem!!... Se 'ntoarce fata?
— Prea tîrziu... căci crunt, barbar
Iși arată pumnii tata.

Mort ca noaptea-i stînsul far.

El, prostit, se poticnește
Pe-afnatul povîrniș,
Cade'n gol și se oprește
Lîngă umbră-i, pe prundiș.

Și cum marea-i epatală
De mortalul-salt alert
Chiamă vîntul drept răsplată
Să-i monteze un concert.

El ascultă, se inspiră
Și c'un gest apelpisit
Drege coardele la liră,
Drege glasul c'un tușit:

«Cîntă, vîntule, din vioară,
Sunt bătut de-al soartei biciu,
Cîntă, dați-mi astă-seară
Un concert în beneficiu»...

Și'n tăcerea mormintală
Pe prunzișul de pe mal
Cată rime-o matahală:
Ideal, pe deal — ah, hal...

Ileana.

CEREM O DESLUȘIRE

Virgiliu, în spanacul său: «Eneida»,
cartea VI, vers. 129, zice:

«Hoc opus, hic labor est».

Petru Vulcan, bine cunoscutul scriitor...
la prefectura din Constanța, în monumen-
tala sa operă: «Icoane din viață» la pag.
42, zice:

«Hic opus est!

Se întreabă cine-a scris mai corect: Vir-
giliu sau Vulcan?

D. Vulcan pune mult preț pe această des-
lușire, ca să se stabilească o dată, cine a
comis prostia.

Anunțăm, că cititorii, cari vor deslega
cestiunea în favorul d-lui Vulcan, au drep-
tul la o icoană din viața d-sale.

Cei contra, să nu îndrăznească a 'și ex-
prima părerile, căci vor fi dați în Revista
Poporului.

Și:

«Vox populi, vox dei».

Tot Ala.

HORA LICENȚIAȚILOR ÎN DREPT

Ha! să tragem hora mare,
Sus cu Lascăr, măi băești,
Că de-acuma înainte
Ne vom face toți «sticlești».

Jos cu toți analfabeții,
Jos cu Ipingeștiu, jos;
Vom avea cu toți de-acuma
Cîte un ciolan de ros.

Polita!, pe ici pe colo,
Comisari, chiar ipistați...
Ți se cere, Decemvire,
Numai ca să știi să bați!

Clubuc.

PROBLEMĂ DE ARITMETICĂ

Cum se poate scrie suma de 40 de
lei în mod mai simplu?

Astfel:

Adică: lei 40 = 2 cocoșei.

Parisiianu.

THE SPLEEN

Nici eu și nici dumneata doamnă,
N'am fi crezut să ne iubim,
Dar s'a n'împlat: destinul vrut-a,
Ș'acuma îl blagoslovim.

Acest amor ca ori-ce altul
Prin toate fazele-a trecut;
Ingenuu și timid la capăt,
În patimă s'a prefăcut.

N'am fi crezut în despărțire
(Cum n'a crezut nici un amant);
Ni se părea c'o să ajungem
La nunta cea de diamant.

Acum cînd ne despart frontiere,
Gîndesc la soarta ăstuî flirt;
Și'nec cumplita mea durere,
O 'nec într'un borcan cu spirt!

Octav.

VIAȚA DE BURLAC

Marcelă Dragă

Azi am cumpărat o linguriță. Să nu te
miri că-ți scriu ast-fel de nimicuri; o lingu-
riță e lucru mare la casa omului, mai ales
cînd n'o ai. De cîte ori nu mă uitam cu
jînd la borcanul de dulceață și muream
de ciudă că n'am o linguriță să gust și eu
din bunătatea lui!... Și ce vesel sînt azi
că am o linguriță; l'o spun drept, par-că
ași fi cîștigat lotul cel mare la loteria un-
gurească, căci pe lingă că e atît de utilă
micuța mea linguriță e și foarte estină: nu
costă de cît patru gologani mici.

Dar bucuria mea e cu atît mai mare
cu cît am scos din sclavie micul meu cre-
ion care-l surmenasem săracul cu atîtea
întrebunțări: cu-un capăt sciam și cu
cel-alt măsuram adîncimea borcanului, tru-
dindu-mă cîte un sfert de ceas fără ca să
pot lua o boabă și mulțumindu-mă la urmă
să-l ling de puțină zeamă ce se prindea
pe corpul lui subțire: alte ori pătea măi
rău bietul meu creion; îl băgam în cafeaua
ferbinte ca să amestec zahărul și cînd îl
scoteam mi se făcea milă de el văzîndu-l
cum îl rămînea vîpseaua în cafea, des-
brăcîndu-se ast-fel de mica lui podoabă,
care îl făcea atît de dragălaş cînd era nou.

Dar bietul meu creion nu era numai
creion, mai era și condeiul atuncî cînd ne-
norocitul condei era rătăcit prin vre-un ser-
tar; să-l fi văzut micuțul cum îl legam o
peniță la vîrf cu'un sfert de mosor de ață
albă și cum îl bătaeam prin cerneală!...
Și pentru ce? Ca să scriu o hotărîre prin
care trimeteam vre-un nenorocit la tem-
niță, par'că îi era rușine de complicitatea
lui la hîrtii condamnatoare și-l vedeai îndă-
rătînicîndu-se, nesuportînd penița și impe-
decîndu-mă a scri. Iar eu, de necaz, îl trin-
team cît colo, cînd imediat mă gîndeam
că fără de el ași fi ca fără mîini și ce-
rîndu-l par-că ertare îl adunam, îl admira-
ram și-l giugiuleam ștergîndu-l cu o hîrtie
moale și-l puneam pe biurou.

Dar de cîte ori nu scobeam sfeșnicul
cu el, de cîte ori n'am rîcolit spermanțeta
după masă, de cîte ori n'am dat dopul în
fundul sticlei cînd n'aveam tire-bouchon,
de cîte ori n'am îndreptat focul cu el cînd
vătraul era pe sub pat sau știu unde... și n
fine cîte și nenumărate servicii nu mi-a
făcut acest mic creionaș care nu m'a cos-
tat de cît cinci bani. Și azi înduioșîndu-mă
de nenorocirea lui, mi-am cumpărat o lin-
guriță ca să-l măi las să se odihnească.

Și eu care știu la tine am vrut ca să-ți
împărtășesc și ție această mare bucurie care e
un eveniment însemnat în viața mea de
burlac.

at tău frate care te sărută
Tyburică.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

Mimi Pinson. — De ce nu-mi spui cum
te chiamă? Jur pe mormintul strămoșilor mei
morți în Cruciade că nu-l voi divulga nimănui.
Haide, zău...

CHESTIUNEA MACEDONIEI

Sultanul. A! Te-ai momit Bulgarii și vor să te răpească din haremul meu? Te voi ține cu forța, căci îmi plac formele d-tale.

Macedonia. Dar mie nu'mi plac reformele d-tale!

Sultanul. Puteai totuși să te prezinți într'un costum mai decent în fața Innălțimei Mele.

Macedonia. M'au despuiat guvernatorii turecești cu otuzbirurile lor! Voi face apel la Europa!

Sultanul. Europa, bre? Caraghioslic carvasara rahat!

O NOAPTE LA OTEL

— Reminiscentă din viligiatură —

Doarme totul. Fără șoapte,
Doarme parcul cel de carpân;
Numai eu la trei din noapte,
Stau deștept și—va!—mă scarpân.

O, de ar veni incoace,
Scumpul meu otelier,
Te vatură ce i-aș face,
Cum l'aș mai lua afer!

—Bine, domnule, i-aș spune,
Roșu ca un foc bengal,
Dumneata, ai gustări bune,
Ești un om original.

În odaie aici la mine,
Dintr'un prea frumos indemn,
Dumneata ai pus, prea bine!—
Numai mobilă de lemn.

Patul, masa, canapeaua,
Dacă vrei ți le și nsemn;
Toate! pînă și... saltea, u,
Toate astea, sunt de lemn.

Astea, bine — n'am ce zice.
D'apoi asta, spune, 'i demn?...
D-ta mi-ai pus aice,
Pînă și... d'ăia de lemn!

Victor.

NEVINOVĂȚIE

Lily A.

— «În ochii tăi se oglindește
«Un cer senin de primă-vară,
«Ș'o poezie se citește
«În profunzimea lor, fecioară.

«Gurița ta atât de mică...
«Ce buze moi și delicate;
«Cuprinse's de un fior de frică
«De cite-orî sunt sărutate!

«Intregă ești o plămuire,
«Un vis din nopțile senine;
«Pentru'un moment de fericire
«Mă faci să uit ori-ce suspine.

«O! spune'mi Lily-a ta dorință
«Voești tu razele din soare?
«Ți-ași împlini cu prisosință
«Dorința, pentru'o sărutare!

Dar ea, micuța — fată male —

Răspunse nefăcînd fasoane:

— «De vlei să ți dau o sălutaie,
«Să'mi cumpeli mai întiu.

[bonboane!

Chie.

TRUBADURUL PRODOSIT

— Monorimă barbară —

Destin ce de demoni mi-ai fost bosconit¹⁾
Pe veci tu de mine, ah! fiu procleșit²⁾
De geaba în sine-mi m'am tot bugit³⁾
De geaba cu muza m'am tot hirșit⁴⁾

Ah! cine pe lume și ar fi nădăit⁵⁾
Că visul muri-va abia 'ndăluit⁶⁾

Și liră și muză de-acum le-am stropșit⁷⁾
Căci altul de dînsa îi protomisit⁸⁾

Ce-î viața cînd dorul ți-l vezi gîmbosit⁹⁾
...Oh, moarte, grăbește căci sunt prodosit¹⁰⁾

Constanța, Februarie 1903.

Ileana.

„ZEFLEMEUA“ IN PROVINCIE

Slatina

UN BAL IN PROVINCIE

Diseară e bal. Asta e subiectul de conversație al provincialilor din orașul x. Toată lumea—în special sexul frumos—caută să se eclipseze una pe alta. De dimineață Coana Manda și-a cumpărat un kil de pudră și o cutie cu alife pentru buze. Dumneaei nu vrea să rămie a din coadă, că

- 1) descîntat.
- 2) blăstămat.
- 3) increzut.
- 4) luptat.
- 5) închipuit.
- 6) început.
- 7) zdrobit.
- 8) preferat.
- 9) înșelat.
- 10) trădat.

nu de geaba e Ghiță al ei starostele mahalalei și mare proprietar. În sfîrșit, de dimineața pînă seara nu vezi de cit un furnicar de lume—dame, damicele, damigene, cățel, purcel, doică, bucătăreasă, etc...—care mișună neîncetat pe ulița mare! Întrebindu-se ce și-a cumpărat pentru bal, ce toaletă și-a făcut Ioneasca, sau Caliceasca ce obiecte a oferit pentru tombolă.

Apropos, *scumpul meu mon cher*, am uitat să-ți spuie că în provincie toate balurile sunt cu tombolă. Înainte de a intra în salonul de joc, să facem o descriere sumară a tombolei. Cum intri la stînga salo-nului de dans, ți se presintă grațioasa tombolă, încadrată cu cățel, sticle de pelin, castraveți murați, fisticuri, alviță, bragă, basmale roșii, ceșci, fărășe, grătare, tingiri, vătrae, substantive, adjective...

Coana Frosa, președinta balului — bine înțeles și a tombolei—pare foarte grațioasă. Dumneaei, foarte radioasă, admira obiectele de artă oferite de gentilii cavaleri: *Ioniță Lungescu*, viitorul fidanțat al domnișoarei Rosewelt; *Tănase Fugescu*, aspirant la ambasada din Patagonia; *Călcăiu Crăpat*, circiumar subțire și de gentilele dame și damicele: *Frusinica Ață Groasă*, *Marița*, văduvă respectată; *Ioana Cîrna*, și domnișoara *Stinjen Șerban-Vodă*.

Se începe danțul. Cîntă muzica marinei din localitate, ajutată de un tacim de lăutari expres aduși de la Brașov. Cavalerii tomnatic și damele iernatice privesc cu jînd valțul, amintindu-și de vremurile cînd erau și ei tineri.

După sfîrșitul valsului, încep conversațiile. Domnișoara Opinescu istorisește domnului Găgăușescu ce sarmale minunate a făcut azi la dejun și cit de mulțumiți au fost *mozafirii*. Găgăușescu—băiat levent și hazliu—povestea cum a prins un cățel șchiop, care, zice el, fugea mai repede ca expresul orient, și cum i-a legat o tinichea de coadă, fapt pentru care-a fost aplaudat de *public*, iar autoritățile i-au promis c'o să-l propună pentru decorații. Coana Marghioala se plînge către madam Filisonescu, că astăzi a spălat rufe, iar spălătoreasa a plecat cu cojile de săpun acasă. Coana Safta propune o problemă Coanei Luxița, că adicăte ce-a mîncat azi Ioneasca, tocană sau ardei umpluți?!

În camera bărbaților domnu Calcoan joacă table cu Pelinescu și din cînd în cînd îl auzi zicînd cînd n'are zar: *Ce ghină puturoasă*.

La ora 2 se face supeul care constă din cîlți aprinși și cue tocate.

La ora 4 pleacă toată lumea, nu se mai aude nici-un sgomot de cit al Coanei Marghioala, care spune fie-sei; *vezi, să nu răcești maică*.

Și zici că nu se petrece în provincie.

Minor.

Numărul pe luna trecută din

REVISTA TEATRELOR

Director: Ioan I. Livescu

Coprinde un sumar bogat și frumoase ilustrațiuni.

DESFACEREA PRODUSELOR
DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCEPULUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, No. 121

Recomandă următoarele produse :

VINURI ALBE ȘI NEGRE

DIN VILE

B. ȘTIRBEY

DE LA DRĂGĂȘANI

FĂINA DE LUX

IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUFTEA
din grînele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA

MIERE DIN STUPARIA BUFTEA

EXCELENTA BRÎNZĂ

„GUSTUL GERVAIS”

Din fabrica de brinzetur din Buftea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

FARMACIA
A. ALTA

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
PENTRU

— ANALISE DE URINA —

OVULE ȘI SUPOSITOARE
DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

A apărut :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. **Prețul 1.50 b.**
In București se găsește de vânzare la „L'Indépendance Roumaine”, la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

A apărut și se vinde în toată țara cu prețul ridicol de **10 bani**, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefață datorită eminentului critic român Tarascon. D-nii depozitarii din provincie și „Zeflemele” sunt rugați să comunice printr-o carte poștală cite volume doresc.

La administrația ziarului

„ZEFLEMEAUA”

se găsește de vânzare cu prețul de

4 LEI

colecția completă a primului an din „Zeflemeaua”.

BUCUREȘCI, PIAȚA TEATRULUI

D'asupra Berăriei Cooperative

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT, AVOCAT

S'a mutat Str. Columbelor 4 bis

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.

BUCUREȘCI

Talentatul pictor Nicolae Vermont a deschis o expoziție în Pasagiul Romîn No. 31 (Calea Victoriei).

Expoziția va fi deschisă în toate zilele de la 9—12 dimineața și de la 2—7 seara.

NICOLAE A. POPOVICI

DOCTOR ÎN DREPT, FOST MAGISTRAT

AVOCAT

MUTAT Str. Pasului No. 6

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA ȘI DA

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci : excelentele mîncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea preturilor și serviciului acestei berării, impacă gusturile clientelei celei mai exigente.